Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecător Holban Vladislav
Dosarul nr. 3r-298/26 (2-26045735-02-3r-07052026)

**D E C I Z I E**

28 septembrie 2026 municipiul Chişinău

*Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru*

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SA „Energocom", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 aprilie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ intentată de SA „Energocom" către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE) privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil,

**C O N S T A T Ă:**

**Circumstanțele cauzei:**

La data de 09 aprilie 2026, SA „Energocom" s-a adresat cu cerere în contencios administrativ către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE) privind suspendarea executării Hotărârii Consiliului de administrație al ANRE nr. 198 din 17 martie 2026 (în partea ce ține de obligația S.A. „Energocom" de a transfera suma de 450 456,1 mii lei către SA „Moldovagaz"), până la soluționarea definitivă a cauzei în fond.

În motivarea cererii de suspendare, SA „Energocom" a invocat că actul administrativ contestat creează în mod artificial o obligație patrimonială nouă între doi operatori economici independenți, fără un temei legal expres în legislația sectorială sau în metodologiile tarifare aplicabile.

A susținut că există o aparență de ilegalitate (viciu grav de legalitate, depășirea limitelor dreptului discreționar) și un pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile cum ar fi diminuarea gravă a lichidităților, risc de imposibilitate de executare a obligațiilor de serviciu public de aprovizionare cu gaze și riscul real de nerecuperare a sumei de la SA „Moldovagaz", având în vedere capitalul propriu negativ de peste 2,3 miliarde lei, datoriile curente masive, refuzul opiniei de audit și retragerea licenței acesteia.

**Soluția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 aprilie 2026, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea SA „Energocom" privind suspendarea executării Hotărârii Consiliului de administrație al ANRE nr. 198 din 17 martie 2026.

**Calea de atac exercitată:**

La data de 27 aprilie 2026, SA„Energocom” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 aprilie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării Hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 198 din 17 martie 2026 (în partea ce ține de obligația de a transfera suma de 450 456,1 mii lei către S.A. „Moldovagaz”), până la soluționarea definitivă a cauzei în fond.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, susținând că aceasta este rezultatul unei aplicări eronate a normelor de drept material și procedural, fiind bazată pe o examinare formală și incompletă a probelor.

Cât privește condiția prevăzută la art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, raportată la art. 21 și art. 31 din Codul administrativ, recurentul a arătat că prima instanță a confundat standardul analizei sumare de aparență a ilegalității (*fumus boni iuris*) cu cel aplicabil judecării fondului cauzei, solicitând nejustificat o demonstrare deplină a ilegalității actului.

Recurentul a subliniat că există suspiciuni serioase și vicii evidente privind legalitatea Hotărârii ANRE nr. 198/2026, deoarece aceasta depășește cadrul normativ aplicabil și instituie în mod artificial o obligație patrimonială directă între doi operatori economici independenți, fără ca un asemenea raport juridic obligațional să fie prevăzut de legislația sectorială sau de metodologia tarifară.

În acest sens, SA „Energocom” a punctat că a exercitat obligația de serviciu public exclusiv în perioada 01.09.2025 – 31.12.2025 în baza Hotărârii ANRE nr. 248/2025, act cu caracter determinat și limitat în timp, iar niciun act de selectare, desemnare sau normă legală nu obligă noul furnizor să preia sau să acopere devierile tarifare istorice ale fostului furnizor.

Prin urmare, ANRE a recalificat eronat o componentă tarifară de corectare într-o datorie civilă cu obligație de transfer bancar în termen de 30 de zile pe contul SA „Moldovagaz”, substituind temeiul legal cu raționamente subiective de oportunitate („se consideră judicios”), depășindu-și dreptul discreționar și încălcând principiul legalității și al autonomiei patrimoniale.

Recurentul a accentuat că însuși intimatul nu a putut indica în referința depusă la prima instanță nicio normă juridică expresă din care să derive competența de a regulariza devierile tarifare între furnizori succesivi în această manieră, limitându-se doar la trimiteri la dispoziții cu caracter absolut general.

Referitor la exigența prevăzută la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ privind pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, recurentul a criticat concluzia instanței de fond care a calificat prejudiciul ca fiind pur patrimonial și reparabil în mod abstract.

SA „Energocom” a arătat că textul legal nu impune dovedirea imposibilității absolute de recuperare, ci existența unui pericol real și iminent de producere a unui prejudiciu greu remediabil.

În speță, caracterul ireversibil al prejudiciului este demonstrat de situația financiară obiectivă și gravă a SA „Moldovagaz”:

- un capital propriu negativ de peste 2,33 miliarde lei;
- datorii curente de 14,6 miliarde lei ce depășesc activele totale;
- refuzul auditorului independent „PrimAudit Company” SRL de a exprima o opinie de audit din cauza incertitudinii substanțiale privind continuitatea activității;
- retragerea licenței de furnizare prin Hotărârea ANRE nr. 479/2025.

În aceste condiții, eventuala întoarcere a executării și restituirea sumelor transferate devin, în mod realist, imposibile.

Recurentul a arătat că prejudiciul afectează un interes public major, deoarece suma de 450 456,1 mii lei reprezintă un excedent tarifar destinat protecției consumatorilor prin diminuarea tarifelor viitoare, iar deturnarea acesteia către SA „Moldovagaz" afectează grav lichiditățile și capacitatea SA „Energocom" de a-și îndeplini obligațiile de serviciu public de aprovizionare cu energie.

În final, SA „Energocom" a invocat ignorarea scopului preventiv al suspendării, arătând că în lipsa acestei măsuri, mecanismul întoarcerii executării prevăzut de art. 224 alin. (2) din Codul administrativ devine pur iluzoriu și teoretic din cauza stării de insolvabilitate de fapt a SA „Moldovagaz.

În concluzie, recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău din 21 aprilie 2026 și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat până la soluționarea definitivă a cauzei pe fond.

**Poziția intimatei pe marginea recursului:**

Partea intimată a fost notifcată despre posibilitatea depunerii referinței și la 16 iunie 2026, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii primei instanțe.

Partea intimată, a reținut că recurentul nu a prezentat probe ce ar oferi suficiente indicii de răsturnare a prezumției de legalitate a actului vizat și nici nu a justificat survenirea unor pagube iminente ireparabile.

Autoritatea a notat că actul a fost emis *intra vires (în limitele competenței)*, iar suma de 450 456,1 mii lei reprezintă o componentă de corectare a venitului reglementat (deficit) colectată de la consumatori prin tarife, astfel încât suma nu aparține de drept recurentului, neexistând un prejudiciu real în patrimoniul propriu al SA „Energocom".

**Admisibilitatea recursului:**

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 7 mai 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău a emis încheierea recurată la 21 aprilie 2026, fiind notificată recurentului la 23 aprilie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f. d. 120).

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de SA „Energocom" la 27 aprilie 2026 depus în termenul prevăzut de lege și îndeplinește exigențele de formă și conținut.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SA „Energocom".

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părţi şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.*

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: **respinge recursul**. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Conform articolului 214 alin. (1)-(4) al Codului administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Conform articolului 172 alin. (2) al Codului administrativ, motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ

individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din interpretarea sistemică a normelor citate rezultă că suspendarea executării unui act administrativ individual reprezintă o măsură procesuală provizorie și excepțională, prin care este temporar înlăturat efectul executoriu al unui act administrativ ce beneficiază de prezumția de legalitate și executorialitate. În consecință, simpla contestare a actului administrativ sau simpla invocare a unor pretinse vicii de legalitate nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării acestuia.

Legiuitorul a condiționat intervenția instanței de existența unor împrejurări obiective și suficient de convingătoare, capabile să răstoarne, cel puțin provizoriu, prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ. Totodată, sarcina demonstrării existenței acestor împrejurări revine persoanei care solicită suspendarea executării actului, aceasta fiind obligată să invoce și să probeze circumstanțe concrete din care să rezulte fie existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, fie existența unui risc real și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Colegiul judiciar reține că obiect al cererii de suspendare îl constituie îl constituie Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 198 din 17 martie 2026, în partea privind obligația SA „Energocom” de a efectua transferul sumei de 450 456,1 mii lei către SA „Moldovagaz”.

Sub aspectul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat (art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ), Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a efectuat o aplicare corectă a normelor legale.

În acest sens, se relatează că procedura suspendării executării actului administrativ nu poate fi transformată într-o examinare anticipată a fondului cauzei. Verificarea efectuală de instanță în cadrul acestei proceduri are un caracter sumar și provizoriu (*prima facie*), fiind limitată la identificarea unor indicii evidente de nelegalitate, fără antrenarea unui probatoriu complex.

Argumentele recurentului referitoare la lipsa atribuțiilor ANRE de a stabili obligații financiare directe sau criticile privind metodologiile de calcul tarifar reprezintă apărări ce țin exclusiv de fondul litigiului și vor fi verificate la cercetarea cauzei în fond, neconstituind erori vădite de ilegalitate la această etapă.

În argumentarea legalității actului, instanța de recurs consacră că potrivit art.8 alin.(1) din Legea nr.174 din 21.09.2017 cu privire la energetică, autoritatea învestită cu competenţe de reglementare şi de monitorizare a activităţilor din sectoarele energeticii este Agenţia Naţională pentru Reglementare în Energetică, astfel, este probată competenta generală de reglementare, monitorizare și emitere a actelor de reglementare.

În ceea ce privește cel de-al doilea temei legal, și anume existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile (art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ), Colegiul specializat reține că acest criteriu presupune demonstrarea unui risc real, actual și concret de producere a unor consecințe grave care nu ar putea fi înlăturate ori reparate eficient în eventualitatea anulării ulterioare a actului.

Se necesită a remarca că noțiunea de prejudiciu ireparabil nu poate fi confundată cu simpla existență a unor consecințe sau tranzacții patrimoniale.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Colegiul constată că suma de 450 456,1 mii lei rezultă din aplicarea cadrului reglementat și din colectarea componentei de corectare

tarifară, nefiind demonstrat că executarea actului ar aduce SA „Energocom” în stare de faliment, incapacitate de plată ori sistare ireversibilă a activității de furnizare a energiei.

Susținerile referitoare la situația financiară a terțului S.A. „Moldovagaz” reprezintă riscuri financiare indirecte ce nu pot înlătura caracterul obligatoriu al actelor de reglementare.

Mai mult ca atît, Colegiul judiciar subliniază că la soluționarea cererii de suspendare, instanța este obligată să pună în balanță interesul privat al agentului economic cu interesul public general ocrotit de autoritatea de reglementare și este clar și obiectiv demonstrat că măsurile stabilite de ANRE au scopul de a menține echilibrul financiar al sectorului gazelor naturale și continuitatea serviciului public, motiv pentru care interesul public general prevalează în mod incontestabil asupra interesului patrimonial al recurentului de a amâna executarea transferului.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că reclamantul nu a demonstrat existența nici a suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat și nici a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, condiții imperative prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

În această ordine de idei, se necesită precizarea că noțiunea de prejudiciu ireparabil nu poate fi confundată cu simpla existență a unor inconveniente administrative, dificultăți organizatorice sau eventuale consecințe patrimoniale. Caracterul ireparabil al prejudiciului presupune imposibilitatea restabilirii situației anterioare sau existența unor consecințe de o gravitate deosebită care nu ar putea fi compensate prin mijloace juridice obișnuite.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Colegiul judiciar constată că reclamantul nu a demonstrat existența unui asemenea risc.

Se necesită a remarca că, procedura privind măsura asigurătorie a suspendării executării actului administrativ este, prin natura sa normativă, o procedură urgentă, provizorie și sumară. Instanța de fond este obligată să se pronunțe cu celeritate în raport cu materialul probator existent la dosar la momentul examinării.

Instanța de recurs, în acest sens specifică că actul a fost emis de autoritatea de reglementare în limita competențelor legale atribuite prin lege.

Colegiul specializat remarcă, de asemenea, că la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme producerea efectivă a consecințelor invocate de reclamant sau caracterul lor iminent. Simpla presupunere că, în viitor, ar putea surveni anumite efecte juridice ori financiare nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării unui act administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că reclamantul nu a demonstrat existența nici a suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat și nici a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, condiții imperative prevăzute de articolul 172 alin. (2) din Codul administrativ pentru dispunerea suspendării executării actului administrativ.

Prin urmare, soluția instanței de fond de respingere a cererii de suspendare apare ca fiind legală și întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente, iar argumentele formulate în recurs nu sunt de natură să conducă la o altă concluzie.

Colegiul judiciar reține că argumentele recurentului sunt neîntemeiate, întrucât acestea reprezintă în esență reiterarea susținerilor formulate în fața instanței de fond, fără a demonstra existența unor erori de drept sau de apreciere în aplicarea art. 214 și art. 172 din Codul administrativ, instanța de fond apreciind corect că nu sunt întrunite cumulativ condițiile privind suspiciunile serioase și rezonabile de nelegalitate, respectiv existența unui prejudiciu ireparabil iminent, iar simpla invocare a caracterului pretins ilegal al actului și a unor consecințe potențiale nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării actului administrativ.

În finalitatea celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de SRL „Energocom” este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 aprilie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de SA „Energocom”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 aprilie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ intentată de SA „Energocom” către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia